

عنوان مقاله:

بررسی عوامل و رویکردهای برنامه درسی میان رشته ای

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی وسومین همایش ملی ایده های نوین در علوم مدیریت و اقتصاد (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

نادرقلی قورچیان - گروه مدیریت آموزشی دانشکده مدیریت و اقتصاد دانشگاه علوم و تحقیقات تهران

ابوالفضل پاکاری - گروه مدیریت آموزش - دانشگاه علوم و تحقیقات تهران - دانشگاه آزاد اسلامی

سید حسن موسوی - دانشجوی دکتری مدیریت آموزشی دانشگاه علوم و تحقیقات تهران

خلاصه مقاله:

با توجه به تحولات سریع در عصر جهانی شدن و پیچیدگی مسائل داخلی و بین المللی، شناخت آنها با یک رویکرد و رشته دانشگاهی ممکن نیست. در واقع، تقسیم بندی دانش بشری به رشته ها و عرصه های مختلف رشته های، در دو دهه اخیر، به طور جدی به چالش کشیده شده است و این چالش در دانشگاه های معتبر دنیا به وضوح دیده میشود. ادعای اصلی این است که محصور ماندن اساتید، پژوهشگران و دانش پژوهان در مرزهای غیر منعطف رشته های، نه تنها مانعی جدی بر سر راه نوآوری و خلاقیت است، بلکه نمیتواند جوابگوی مسائل و مشکلات بسیار پیچیده دنیای جهانی شده باشد. چالش میان رشته ای در علوم اجتماعی، انسانی، و هنر عمیق تر است، زیرا این علوم تا حد زیادی از یکدیگر بیگانه شده و حتی رقابت ها و دشمنی های میان آنها موجب انحراف از فهم درست پدیده ها شده است. در علوم اجتماعی، انسانی، و هنر، بارها شاهد این بوده ایم که مثلا اقتصاددانان رشته و متخصصان علم سیاست را به سخره میگرفتند یا روانشناسان تبیین های جامعه شناختی را بی فایده می انگاشتند. در بهترین حالت، این رشته ها خود را از مراجعه به دیگری مستغنی مینداشتند. این روند متأسفانه، موجب شد تبیین های ناقص و بعضاً نادرست در حوزه های اجتماعی، انسانی، و هنر رواج یابد و خساراتی جبران ناپذیر به بار آورد. هدف مطالعات میان رشته ای در واقع، برطرف کردن بیگانگی میان علوم مختلف و آشتی دادن آنها برای روشنگری بهتر و فهم دقیقتر پدیده های طبیعی و اجتماعی است. بر این اساس، میانرشته ای میتواند دو فایده داشته باشد: نخست، با به چالش کشیدن اندیشه های پذیرفته شده، درکی جدید و انتقادی به پژوهشگر میدهد، و دوم، این فرصت را به پژوهشگران رشته های گوناگون میدهد که شناخت بهتری از فعالیتهای علمی یکدیگر به دست آورند. به عبارت دیگر، این کار موجب ارتباط میان اساتید و پژوهشگران دانشگاه خواهد شد و آنان را برای بحث درباره هر مسئله خاص کنار هم قرار خواهد داد و از این طریق، می تواند به هدف اصلی هر دانشگاه نزدیک شود که باید آموزش، پژوهش، و خدمت رسانی از طریق شکلهای به اجتماع اندیشه ورزان باشد. همان گونه که بسیاری از متخصصان تاریخ علم معتقدند، مهمترین ابزار تولید دانش و علم جدید، همانا شکلگیری جوامع تعاملی میباشد. شکلگیری جوامع تعاملی یا اجتماع اندیشهورزان در نهایت، موجب خواهد شد که نه تنها دانشگاه در کار تدریس و پژوهش مفید باشد، بلکه بتواند هدف دیگر خود یعنی خدمت رسانی به جامعه (داخلی و بینالمللی) را نیز محقق کند.

کلمات کلیدی:

میان رشته ای، رهیافت رشته ای، رهیافت غیررشته ای، رویکردهای تلفیق، نردبان تلفیقی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/512421>

